

NAGYKÖRÖS ÉS VIDÉKE

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap. A „Nagykörösi Gazdasági Egyesület” hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagykörös, IV. ker., Kossuth Lajos-tér 35.	Főszerkesztő: Magyar Kázmér.	Előfizetési árak: HELYBEN: Egész évre 10 K, ½ évre 5 K, ¼ évre 2 50 K
Megjelenik hetenként háromszor: Kedden, csütörtökön és vasárnap reggel.	Felölős szerkesztő és lap tulajdonos: D. Tóth Ferenc.	VIDEKEN: Egész évre 12 K, ½ évre 6 K, ¼ évre 3 K. Egyes szám ára vasárnap 10, hétköznap 4 f 11 Nyitló: oronok 50 fillér.

Különleges színes

hangulatu

volt a vasárnapi városi parlamentünk, a képviselőtestületi közgyűlés. A tárgyak is igen érdekesek voltak, szerepelt a tárgyszorozaton mindentelre úgy, ami a város életében előfordulhat, a képviselők meglehetősen szímmal voltak jelen, felséges volt a harci módok is és a tárgyak feletti határozatok színessége.

A folyó évi pótköltségvetés tárgyalásánál állanlóságban kimondták, hogy elfogadják a részletes tárgyalás során, azonban már kezdtek egyes v. képviselők unni a dolgot, mert dél tájban volt az idő, az ebédnél való vágy fogta el a város atyákat. Előbb természetesen a városi seged és kezelő személyzet drágaságait pótlék iránti kérvényét leszávatták, amit előre is tudtunk meg, mert bizony messze vagyunk még mi azoktól a városoktól, hol a képviselők méltányolni tudják a mai nehéz viszonyok között előtérbe szorított sorsát. Itt nem is kívánhatjuk, hogy szép simán menjen az ilyen dolog. Hiszen a „nem adok”

édes szavazatu város-anya nem képes felfogni azt, mikor oly bőségben él, mikor a jólét annyira megkeményítette a szívét, hogy a forró víz a tojást sem keményítheti meg jobban — hogy mi is az élet, mi az, mikor a hivatalnoknak mindenszükségletéből a fizetésből kell fedezni, amit akkor állapítottak meg, mikor még nem volt a mostani iszonyú drágaság, mikor a „nem adok” szónoklatu képviselő ur pénzpocskelőnek mondta volna azt az embert, aki tőle abban az időben a mostani ártét vette volna meg a tojást, tejet, malacot, búzát, krumplit. Egyenest azt mondta volna rá, hogy az ilyen ember az ördöggel cimborál, hogy ily bőven költ et. A szegény tisztviselőnek nincsen széles bugyellárta, mégis megkívánja tőle a leszávatu képviselő ur, hogy ugy fizessen neki a portékájáért, mint az, akinek tevé van az erszénye. Még azt is hozzá mondja, hogy „most gy áll a világ”, drága minden, drágábbert kell adni mindent, de az nem jut eszébe, hogy vajon a tisztviselő fizetését emelték-e a drágasághoz. A tisztviselő csak dolgozzon szakadásig, s ha élni akar,

próbálja meg és forduljon a „nem adok” képviselő urhoz, aki majd kalács helyett bőven és bölcsen ellátja tanácsal.

Igazán elismeréssel vagyunk polgármesterünk azon érleyes és határozott fellépésért, hogy nem hajtott arra a véleményre, miszerint dcltában be-rekessze a közgyűlést. Hiszen a költségvetés letárgyalása igen fontos körülmény, nem játek, azt le kellett tárgyalatni, mert anélkül az illetékes tisztviselő sem tudja összcéllatni az adatokat. Egy hónapja egyszerű csak lehet szánni annyi időt a közügynek, hogy a kényelmi érzetet félre tegyűik, s azt mondjuk, hogy a közügy mindenekelőtt, nem az egyéni óhaj. Egyszer később ebédnél még talán az egészségnék sem árt. Igen bölcsen kimondotta tehát a polgármester ur, hogy folytatni keil a tárgyalást; aki má megunta a közügyet, az szépen eballagott hazafelé ebédelni, az ott maradtokat pedig szívesen szenteltek egy kis időt a közügynek, s az eltávozzakat nélkül letárgyalták szépen az ügyeket, s ami fő mindenki megelégedésére. Nem volt a jelszavuk a sze-

TÁRCA.

Amerre az oroszok jártak.

(Levelek ...-nek.)

Az elnémult harctérről.

Zboró, 1915. aug. 11.

(Folytatás.)

5

Eszerint minden előre látható bajok és akadályok elkerülésének boldog reményével bújtam elő, és szálltam le Zboró határában a kényeres kocsi jól rejtő sátorra alól.

Észak-keleti irányban két hegy között a völgyben haladtam. Mellettem rohan vígan locsogva a sekély vízi kanyargó Tapolny, mely a szikla óriások csókajához szokva az apró kavicsokkal csak kacerkodva játszik.

A hegyek lábánál lövés árok fut végig a haráron, szemben vele a megrongált dekungok bedőlő sora áll. Egy pillanatra mindegyikbe benéztem. A kép ugyanaz. Itt egy megviselt rossz bakancs, amott egy ugyanolyan csákó, vagy egy még rosszabb csúka — a nadrág. Legtöbbjében azonban az eldobott fedérmű, szétéptett íjságpápir és milliárdjai a konzervdobozoknak. Hogy pedig vig napok voltak, arról az a lövés-

árokban talált négy darab pezsgős üveg regél . . .

De ki tudná megírni mindazt amit a szem lát és ami ott gazdátlanul hever? . . . Egy dombot megkerülve megpillantom Zborót . . .

Megdermedve állottam és ajkamra önkéntelenül is e szavak jöttek: „Uram! Ez az a Jeruzsálem, amelyre az montad: . . . Eljő az idő, hogy kő kövön nem marad . . . !?”

Szemem sir, lelkeim zokog, amikor a rom falakhoz értem.

Hol az utca? Ezt csak a kő és félig égett fagerendákkal beszórt kocsi út sejtíti velem!

A lehangozt szegény nép szózatlanul rakja felülűt fészket újra és a szokatlan csendben visszhangzik a szomorú ácsok szerkeze csapása.

Mégis . . . nem halt meg a vígság s ekké a kacaj is, de otthon csak a gyermeknél talál. Nem tudják, nem értik mi történt velük — ők a boldogok.

Síralmas a képed Jeruzsálem, távozom tőled.

Megyek, megnézem a boldogok szük honát, a kertert, hol a legszebb virágok hervadnak egy-egy kereszt alatt!

Fehértörzsi nyárak vékony derekából van a ker tése a hősök otthonának. 12 le-

pés széles, ugyanannyi kosszu és 13 domb alatt 17-en alusszák az édes, boldog álmukat . . .

Ceruzával írt táblácska sorolja fel a hant alatt nyugvó hősöket. Nézem a neveket: Infánt Johann Zettel . . . Korporál Johann Schweinze Lisnier . . . Krisztian Köck gefallen am 20 april 1915 (Hirtelen készült görbe keresztje melé ferdén beszart bajnetjen egy elszárdt virág csokor lóg!) Böngészek és egy magyar felirata akadok: „Itt nyugszik Gyökér Imre torpedista Budapest” (Ásója áll a sírköve helyen . . .)

A temető felső végén egy kosszorzott nagy fenyő kereszt és a fakéregből kivágott — és egy nagyobb, pajzs alakú kéregre varrt — betűből ezt olvasom: „Letzte Grösse von enren Kamaráden” és alatta: „1914—15. Den tapferen Helden I. R. — 27 . . .”

. . . A nap lenyugvóban, beáll a csendes éjsz szürkület.

Megilletődöm némán állok levett kálappal a sírhantok felett, lelkemből egy mély fohászt küldök az Eg trónusához . . . A keresztet felett Glóriákat látok s hallani vélem Égből a szózatot: „Nem haltak meg ének azok, ének a hősök, csak alusszanak ott!”

Gisz.

(Vége.)

gény ember iránt az, hogy „nem adok”. Hiszen a nem adók szavazata képviselő ur se a magáéból ad, de hogy adna egy csipetnyit is, ő csak tanácsokat osztogat bőven, tekintélyesen: és pedig az élet minden ágában járta-szerűen.

Igazán humanusan fogta fel Szűcs Ambrus képviselő ur a mai viszonyok közt élő tisztviselők sorsát, amiért elismerésünket nyilvánítjuk neki, és természetesen talpra esetten cselelte a tisztviselők helyzetét.

Polgármesterünk erélyes, megfontolt fellépése sikerre vezetett, a közgyűlés tárgyak nem merültek el a húzavonásban, hanem mindannyiban határozottak hoztak.

Aki a vasárnapj közgyűlést látta, hű képet alkothat magának arról, hogy miként éreznek nálunk a tisztviselők iránt. Ha lerajzolnák az ott szereplők gondolkodását külön-külön, igen tarka képet kapnánk, de erre nincs szükség, nem is untatjuk vele az olvasót.

Elég ebből ennyi.

Harctéri levelek.

— Utazás a harctérre. —

Orosz-lengyelországi harc tér, aug. 1.

(Folytatás.) 3

Mezőlaborc után a híres Lupkói hádon haladtunk át. Mennyi vér folyt ezért a szorosért is, amíg végre megint a mi birtokunkba került! Alaguton megy át a vonatnak, alig lehet észrevenni, hogy mozog, olyan lassú tempóban haladunk át, mivel ezt az alagutat is felrobbantották az oroszok. Most nagy cölöppökkel van alá-támogatva.

Áthaladunk az alaguton és átértünk Galciába. Pár perc múlva Lupkovon állt a vonatunk. Gyönyörű világ, magas, fenyő-fás hegyek, kitűnő levegő, de a lupkói állomás romokban, a házak nagy része összeégett, a város sörök menté, lépten-nyomon az alávaló oroszok pusztításainak

Félbe szakadt pálya.

Egy lakatosinas naplója.

Irtó: Magyar Kézsemlő.

(Folytatás.) 7

Nagykőrös, 1873 október 14.

Két hete már, hogy itthon vagyok. A fehérvári két utolsó nap történetét előbb nem tudtam leírni. Ezernyi esemény állta el utamat.

Hát persze, hogy megvettem a két „préselést” és ünnepi szép ruhámba húztam ki magamat és ergetve a bodor füstöt, lépkedtem nagy boldogan és sietve a pályaudvar felé. A másik szivart a mellényem eljébe dugtam, hogy a bakáké a vészire szivart keltebb rejtük, hogy kilássek a szalmás vége, had lássa a világ és had irigyljen a civilek.

A vasúthoz felutnyira a Gábor legény jött szembe velem, ő nem volt bentkoszos, a szülői háznál ebédelt már meg. Meglát és ugatlyászik megirigylt, s odakiáltott barátsággal:

— De nagy ur az ur, adhatna egy szivart.

— Sz vesen! És átnyújtottam a másik préselt szivart neki örömmel, igaz jó ér-

a nyomai. Jobbra a híres lupkói csatár.

Lupkov után — mindenütt romok, lövészárkok között haladva, — Zagorba értünk. Csodálatosképen az állomás épület épület ségében maradt. Ezt nem bántották az oroszok. Magában a faluban azonban éppen úgy romboltak, mint másutt.

Másnap reggel Dobromiton, Nowe-Miasion, Niza-Kovicén haladtunk át. Ezen a vidéken — Przemyslhez közelében — még fokozottabb mértékben romboltak az oroszok. Romok mindentel. Katona sörök. Minden híd fölrobbantva.

Mindig nagyob érdeklődéssel közelünk Przemysl felé. Mikor annyit olvastam annak idején Przemyslről, mindig vágytam rá, hogy a híres Przemyslt megláthassam. Most itt van. Lépésről-lépésre, lassan közelünk felé.

Már kilométerekkel előtte elővédék sorozata, drótakadályok, lövészárkok. Az egész környék, amerre a szem ellát, tele van ezekkel. Jobb oldalt a Magiira magaslat. Mennyi vér áztatta ezt is!

Mikor az ember maga előtt látja Przemyslt, nem is gondolná, hogy a legmodernebb és legerősebb várak egyike még most is, három ostrom után. Csak hal látszik valami az erődítések közt. Csak ha jobban megfigyeljük, akkor vehetjük észre a rengeteg kisebb-nagyobb elővédéket, a drótszövényeket, futó árkok, farkasvermek sorozatát.

A váron nem igen látszik meg a három ostrom. Alig van pusztulás. Egy pár ház rommá lőttek, de egyébként a város a rendes képet mutatja. A város nagyon élénk, az utcákon hulláznak a tömeg, az éle rendszer mederben folyik. Mintha nagyon régen lett volna már az, hogy itt orosz uralom volt. Pedig nem is olyan régen még itt járt a cár, aki talán azt gondolta akkor, hogy Przemysl örökké a birtokában marad. Mennyi minden történt azóta. Milyen messze állnak már az orosz csapatok Przemysltől!

A przemysli San hid is föl van robb-

zással, had legyen neki is része az én mai nagy ünnepeben.

A pályaudvar mellett meg a Manó loholt hazafelé nagy sietve (még ebéd előtt volt a szurtos, bozontos és elég toprongyos gyerek). Sietted, de mikor meglátta a szivart a számban, lát csak megroggyant ám az ina a gyerekek bámolatában. Nem szól, de ugy nézett füstös képből kizakadó nagy szemével, hogy lehetett olvasni belőlük bátran. Azt olvastam ki, hogy vettem a peniculusomat (Papp Nagykőrös van égetve a vasába) és közepem elvágtam a szivart; az égő félről rágyújtottam a szájrégéi csontjára és amaz a pajtlás fejébe dugtam kedélyem. Vigyorgott boldogan és rohant élesen és a kulcskarikát csörtette lőbázó szében.

Pár perc múlva már az indóház vágnányai mellett sétáltam; azonban kialakult a szivaram az izgatottságtól, el is dobtam, mert csakugy is elvesztettem volna, mikor a harangjelzés után látom berobogni a budai vonatot! Robogott és mégis mintha csak mászott volna. De mégis: végre beérkezik a vontató nagy mozdony, utána meg a kocsi. A II-od osztályt vigyáztam. Atyam érkezik-e, vagy édesanyám? (Ugyan még szept. 30-án reggel kaptam levelet, azt írta

bantva. Az egész vasszerkezet ott fekszik a v zben, a főlép tetj ut hi mellett.

Przemysl után Medykán állunk meg. Ezt a nevet is sokszor olvastuk már az újságokban. Szintén örökké történelmi nevezetességi hely marad.

B. J.

(Folytatás következik.)

Te nagykőrösi ember

emlékezni vissza egy keveset. November volt és hideg. A jó meleg hazai szobákban ahítoztak a kedves hangulatu tele, a kacsagó, vidám és tréfás estétek. Te kőrösi ember, mikor haza jöttél jó vacsorát ettél. Boldog voltál. Otthon fozott volt láss dunnyhába feküdtél. Gyönyörködél gyermekeiben, kik szépen épült iskolába jártak; megcsókoltad a feleséged.

Aztán jöttek a bajok. Az ápisz szája és rossz máju képűek azt mondták, hogy minden el van veszte. Te kinevettél őket, de azért megremegtél.

Elgondoltad, hogy elérheted ide is a pusztító vadak, a barbár kozákok, és a vad szerbek, akik sörös csizmával topassák világos szőnyeged, betörök sionérod díszét, tüzet vetnek házádba, lerombolják épületed, szeszorják magyod... Késégbücsök, jó kőrösi polgár.

De aztán semmi baj se történt. Megint nyugodtan élte. Elfelejtetted, hogy valaha neked ilyen álmid is voltak. Elfelejtetted hogy valaki úgy is járhat, mint ahogy a képelezed azt megtestelte.

De most megint emlékeztél! Gondold el, hogy ha mégis megtörténne a baj, mennyi vesztélt volna. Csak egy részét veszted el annak, jó kőrösi ember, amenynyit el lehetett volna.

Gondold meg, hogy a te városodat is érintette volna a muszka-veszedelem. Látod, más városok már régen adtak a kár-páti falvaknak. Ezek a városok éreztek, hogy nem alaminaszd adnak, hanem tartozást.

Tartozásodat rovd le azért te is, ha feléptesz csak egy kárpáti házat is! (Vasárnapj számunkból kimaradt. — Szerk.)

édesapám: az utiterv áll. Megyünk. Vagy édesanyád, vagy én.)

Dehát melyik vallyon? A másodpercek alatt többször átszalagdált az eszemben ez a kérdés és a közeljövő döntése is. Ha édesapám jön: biztos, hogy maradok. Ha édesapám: akkor biztos, hogy hazavisz. Ki érzek tehát és mi lesz velem?! Uristen, no most!!

A kocsi elhaladnak előttem; az egyik ablaknál meglátom édesapám szikát, magas alakját.

Maradok.

Igen, de a következő pillanathon rajta tul az en jószágos édesanyám törékeny alakját látom és az aggodalmas anya nézésével találkozik a szemem.

Aligha maradok.

Kiszállanak. Örvendezések, ölelkezések. Édesapám még az öröm árjában válla-mra teszi kezét és kérdési intéz hozzámm elhatározásom felől. Kérteik, hogy biztos a válaszában, azért is kérdési és olyan kérdi, aki szeret gyönyörködni kedvec gondolatában.

— Amit irtam is: maradok édesapám! Megrúzza a kezem keményen és azt mondja:

— Ember vagy fiam!

(Folytatás következik.)

HIREK.

Vilna esetét!

A német vezérkar előzetes hivatalos jelentése szept. 19-én a keleti hadszíntérről:

Hindenburg tábornagy hadseregportója: Az Eichorn-hadseregnek Vilna ellen intézett átkaroló támadása teljes sikerrel járt. Egy felartóztatlanul előrehaladó átkaroló mozdulat és a Scholtz- és Gallwitz-hadseregkekre nek az ellenséges harcra ellen egyidejűleg intézett kemény támadása az ellenséget tegnap óta az egész arcvonalon gyors visszavonulásra kényszerítette. A nagyon megérdemelt Vilna birtokunkba jutott! Az ellenséget üldözzük.

Vilna Litvánianak volt a fővárosa, a Vilejka és a Vilja öszezolyolásánál fekszik. Orszórszágának egyik legjelentősebb városa és vasúti csomópontja. A harmadik hadseregparancsnokság székhelye. Vilna az eddig elfoglalt orosz területen — Lodz és Varsó után — a harmadik város, amelynek lakossága meghaladja a százezeret. Lakosságának száma 192.700. Orosz alig lakik benne, nagyjából litvánok, lengyelek és zsidók alkotják népességét. Különösen híres fakereskedéséről. Amíg a németek át nem lépték a Njemen folyót, az orosz főhadiszállás itt tartozik. Vilna eltelevel rosszabbra fordult a sora a negyedik ilyen nagy városnak, Rigának is, mivel a német hadak keleti oldalról is megáradhatják; Riga csak kelet felől új támadással vetődött be.

Vilnának ezen tulajdonságai dacára képezhető, az oroszok hogy megérdemelték és hogy eleste mily fájdalmas lehet rájuk nézve.

— Építsük fel a Kárpátokat! A város adománya. A vasárnapi közgyűlésen Nagykőrös város képviselőtestülete, átérve az elpusztult kárpáti falvak felépítésének mozgalmában kifejezésre jutott nemzeti tudat és kötelességérzet nagy erkölcsi erejét és jelentőségét, 10.000 koronát szavazott meg egy rombadöntött község felépítésének költségeire és bizottságot küldött a gyűlés társadalmi szervezésére és folytatására. Hálálva és elismeréssel adozunk a képviselőtestületnek hazafias határozatát és várjuk a hivatalosan megkezdett nemzeti munkát társadalmi folytatását, egyekes áldozatkészségének minél számosabban megnyilatkozását. — Személyi hír. Kiss Pál földbírtokos, huszárfőhadnagy, aki elvégezte a gépfegyvertanulmányt az eddigi rangjával a gépfegyveroztaghoz helyeztették át, rövid szabad-ságra hazakeresztet.

— Özv. Szarka Mihályné, Majzik Szeréna úrnő meghalt Kunagótán, rokoni körében, élete 75-ik esztendőjében. Vele nagyműveltségű nő, szerető édes anyja, társadalmunk immár tünékenyben levő régi világának egy rokonszenves, hajdan sokat szerepelt tagja szállt sírba. Temetésé szombat délután ment végbe a főgimnázium udvarából. Imát Bakó József, gyászbeszédet Patonyi Deszó tartott az aztán a családi sírboltba szállították a hamvakat férje Szarka Mihály kir. tanácsos, nyug. igazgató, főgimnáziumunk egykori tanárának porai mellé. Legyen csendes pihenése, emléktétl érize meg a részt vevő kegyelet! A család a következő gyászjelentést adta ki: „Szarka Zoltán, nyugalmazott cs. és kir. huszárkapitány, özv. Poysl Miklósné, Majzik Ödön, Szarka Samu, Szarka Deszó és Szarka Ilona a maguk, valamint gyermekeik, úgyszintén számos rokona és ismerőseinek

ben is szomorodott szívvel tudadják a szerető Anya és jó rokon özv. Jellasi Szarka Mihályné szül. trcsai és földgárcsai Majzik Szeréna, kir. tanácsos, nyugalmazott állami reál iskolai igazgató özvegye életének 75-ik évében, rövid szenvedés után teremőjéhez visszatért. Hült teteme f. é. szeptember 18-án Nagykőrösön a református egyház szertartása szerint a családi sírboltban tétélet örök nyugalomra. Béke emlékek! Áldás poraira!

— A Kárpátok megépítésének aranykönyve. Új és lsten segítségével reméljük — állandó rovatot nyitunk e címen: itt öröktíjják meg s vessük a nyilvános emlékezlet érc táblájára azoknak neveit, akik az elpusztult kárpáti falvak felépítésére szívük nemes áldozatkészségével adakoznak. Három névvel kezdjük meg a kimutatást: mindhárom lelkes hazafi egy-egy házat épít fel 600—600 koronával. B. Tóth Ferenc földbírtokos, Kovács Ferenc nyug. főgimn. tanár és Szpánnos Sándor egyházi ügyész az első építőik. Legyen rajtuk s kezdeményezésükön lsten gazdag áldása.

— Királyi elismerés Kiss József tanítónak. Tudvalegileg lapunk legelőbbi számban Kiss József kecskeméti tanítótl „Apostoli királyunknak” címmel egy költői ihletelt áthatott költeményt közöltünk, melyben a derék tanító hazafias hűvel nyilván ki öszinte köszönetét a Hadur íránt. Általában ismeretes Kiss József Kecskeméti — Miklós-telepi tanítónak a háború tartama alatt tanusított hazafias érzelme és buzgólkodása. Ő írta „A harcos imája” és az „Ithon maradtak” imája című remek költemények, a melyeket több ezer példányban önkéntesen kinyomatva juttatott a közönség rendelkezésére s a befolyó összegget pedig a katonák özvegyei és árvái részére fordította. Most aztán megérkezett számára legelsőbb helyről az elismerés. Ötfeleugyan, méltányolva Kiss Józsefnek hazafias érzelmét és áldozatkészségét, az általa írt imádságok felajánlott példányait költőneket nyilván tása mellett legkegyelmesebben elfogadni méltóztatott s egyben Kiss Józsefnek egy díszes kivittelt tintatartót adományozott, melybe „I. Ferenc József” felrész van belevésve. — A királyi elismerés arra igazán méltó egyént ért és mi is öszintén gratulálunk a kiváló tanítónak.

— Egy angol altábornagy kéme-dése. A Magyar Könyvtár rendkívül érdekes számmal lépi meg a közönséget. Az egész világszerte óriási feltűnést keltett Baden-Powell angol tábornok könyve, amely nyíltan leleplezi azokat a módokat és módszereket, ahogy az angolok kémkedéseiket üzik mindenütt a világon. — Baden-Powell maga is angol katonai hírszerzőszájt tagja s később főnöke volt, számtalan kénkedő után bejárta egész Európát s könyvében azt mondja el, hogyan szerezte be, miféle ravaszokkal, csalafintákkal az értesüléseit. Alig még egy könyv, amely olyan autentikus világitana bele a katonai kémkedés titkaiba, mint Baden-Powell önvallomásai. A könyv most magyarul is megjelent Rutkay György gondos fordításában s Radó Antal kiadó vállalata, a Magyar Könyvtár adta ki. A kémkedésben mindig van valami izgató s ez a könyv különösen érdekes, szenzációs titkokat leleplez le. A Lampel R. (Wodianer F. és fia) cég adta ki, á 60 fillér. Nagy-kőrösön Székely Alberti könyvkereskedésében is kapható.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazonkann, kik felelhetlen kis fiunk temetésén részt vettek és részvételmel fájdalmainkat enyhíteni igyekeztek, ez uton fogadjuk hálás köszönetünket.

Gégy János és családja.

— A magánosok számára megállapított gabonavásárlási idő meghosszabbítása. A hivatalos lap szerdai száma közölte a kormány rendeletét, mely szerint a szeptember 15-ig terjedő azt a határidőt, ameddig az 1915. évi termésből a házi és gazdasági szükségletre igénybe vehető gabona bevásárlása megengedett, 1915. évi október 15-ik napjáig meghosszabbítja.

— A postai szállítási és a zabbal való ellátás. Sopron vármegye közigazgatási bizottsága beáthaton foglalkozott a soproni postaigazgatóság panaszával, amely sürgeli, hogy a postajáratok lovai részére is megfelelő mennyiségű zabról történjék melőbb gondoskodás, mert különben a legnagyobb és ki nem számítható károkat okozó zavar fog beállani a postaszállításban. A közigazgatási bizottság elhatározta, hogy sürgős leterjesztést intéz a kormányhoz, melyben kéri a szállítást végző postamesternek a kellő mennyiséget, zab biztos tásat.

— Sirkó raktárunkat, amelyet a legújabb, modern kövekkel építettünk ki, ajánljuk a n. é. közönség b. figyelmébe, valamint feleljük ki, hogy a temetőben mindennemű javtasokat és aranyozásokat el. állalunk. *Singer Mór, Neu Soma és Társ.*

Ferencvárosi sertésvásár.

Nagykőrös és Vidéke eredeti tudós tása Budapesti állattársár t.-társaság jelentése 1915. szept. 10-tól szept. 16-ig.

Felhajítás 6113 dbb. sertés, — darab süldő. Heti állagárak, párjára 45 kg. etlesúly 4 hszalélt levonással.

Prima nehéz sertésérek	525—536	l-ig
— közép	533—551	•
— könnyű	550—571	•
Szedett	550—571	•
— nehéz öreg	485—498	•
Nehéz öreg	465—485	•

A zsír és szalona üzletben bedílt nagyobb kereslet és a szükségletnek meg nem felelő leljapítás miatt a héten az üzlet igen szűr volt és az árak emelkedő irányt követek.

Kiadó házak.

D. Tóth Lászlónak VI. ker. 321. sz. házánál egy külön álló lakrész, mely áll 2 padlós szoba, 1 konyha és mellékeleiből nov. 1-re kiadó; értekezni lehet a fenti sz. alatt a tulajdonossal.

Fazekas József Szolnoki-utca 13 szám alatti házánál 2 utcai szoba, konyha, zárt pincével, fűskamrával nov 1-től haszonbérbe kiadó.

Özv. Valkó Jánosnál 1 szoba és konyha nov. 1-re kiadó; értekezni lehet X. ker. 139. sz. alatt.

Vizi Jánosné I. ker. 172. sz. házánál egy szoba, konyha, éleškamra, pince, padlás haszonbérbe kiadó; értekezni lehet a fenti szám alatt (Csirkepiac-tér).

Vegyesek.

Lakást keresek bérbé, melyben 2-3 szoba és istállóval minden melléképület legyen. A házat egészen kibérelem. **Róm. Kath. Kántor.**

Egy fűszerkereskedő segéd azonnal felvétetik jobb fizetéssel Szgeti Adolf üzletében Kecskemét.

Szoptatós dada, erős, egészséges kerestetik uri házhoz Kecskemétre. Gyermekét magával viheti. Értekezni lehet helyben Farkas-u. 60. 2-3

Egy használt, de jó állapotban levő függőlámpa kerestetik. Cim a kiadóhivatásban. 1

Hirdessen a NAGYKÖRÖS és VIDÉKE-BEN.

Szabadalmazott és törvényesen védett
vetőmagcsáv az ószer

„ANTISPORÁ-**VITA“**

Hazai és külföldi szaktekintélyek megállapították hogy az „Antisporavita“ az ősvetőmagok, és elsősorban az ősvetőmagok hazánkban általánosan használtított fungicid hatóanyagok csávázására a legmeghatározott és így a mezőgazdasághoz nélkülözhetetlen.

Kilója 1 korona 40 fillér.

Részletes ismertetéssel és használati utasítással szolgálnak a vezérelárústók.

SCHWARZ ÉS TAUBER
nagykereskedők, NAGYKANIZSA

III. Farkas Laci karmester

értésíti a zenekedvelő közönséget, hogy hang-
:: jegy ismeretlessel ::

hedgeű órákat ad.

Tanít magyar nótákat cigányosan mérsékelt-
:-: d'jazásért. :-:

Házhoz óárhova eljár.

Szives pártfogást kér.
Lakik: I. ker. Tavasz-u. 56

Lapelárusítók

állandó évi alkalmas-
zásra — havi vagy
heli fizetéssel fölve-
tetnek lapunk kiadó-
hivatalában. Jelen-
kezhetnek: tisztes-
ség tudó, megbizható
fiúk, leányok, asszo-
nyok vagy emberek.

Rokkant katonák előnyben részesíünek.

35 dekás tábori fadóbozok
kaphatók: **SZÉKELY ALBERT**
könyvkereskedésében.

Vegye meg

okvetlenül **minden
kedden, csütörtökön
és vasárnap a**

**„Nagykőrös
és Vidéke“**

cimű gazdasági és
politikai lapot. ==

Minden száma ér-
== dekes és csak ==

**hétköznap 4 fillér, va-
sárnap 10 fillér az ára.**

A Nagy Hábort
írásban és képbén.

Kapható:

Székely Albert

könyv- és papírkereskedésében

Egy füzet ára
40 fillér.

DEUTSCH, NEU ÉS TÁRSAI,

mini a

Hadi Termény Bank

bizományosai közhírré teszik, hogy tisztán felosztált, egészséges rozst a legkisebb mennyiségben is, vasúthoz szállítva átveszik s ennek métermázáját is:

29 koronáért fizetk.**Magyar-Orosz nyelvtan** kapható**Székely Albert** könyvkereskedésében. **Ára 60 fill.**

Mindenféle
gazdasági gépek:

U. M.

Bächer ekék, Melichár vetőgépek, Tárcsás boronák, mérlegek és ehhez való sulyok,
a legolcsóbb áron beszerezhetők;

NEU JAKAB gabonakereskedő gazdasági gépraktárában.